

Kommunal- og moderniseringsdepartementet Saksbehandler: Lárus Thór Kristjánsson
Postboks 8112 Dep Telefon: 46814859
0032 OSLO Seksjon: Arealseksjonen
Vår referanse: 16/12021
Deres referanse: 16/3147-26
Vår dato: 15.12.2016
Deres dato: 20.09.2016

Att: Melinda Furulund Wollaug

HØRING - FORSLAG TIL ENDRINGER I PLAN- OG BYGNINGSLOVEN - OG EN MINDRE JUSTERING I MATRIKKELLOVA

Vi viser til ovennevnte forslag til endringer i plan- og bygningsloven og en mindre justering i matrikkellova.

Vi har lest og drøftet endringsforslagene. Vi har merknader og spørsmål til tre av de endringene som departementet foreslår.

Merknader til lovforslag til endring av plan- og bygningsloven § 5-3.

Vi er enige i foreslått endring.

I høringsdokumentet skriver departementet følgende:

«Departementet mener at regionalt planforum bør være en fast arena for nødvendig dialog i planprosessene. Forumet er viktig for kunnskapsutveksling mellom de ulike aktørene i planprosessen. Departementet foreslår derfor at regionalt planforum skal være obligatorisk i hver region.»

Vi som forvalter fiskeri og akvakultur har merket oss at de interesser som vi skal forvalte og fremme ofte ikke får tilstrekkelig oppmerksomhet tidlig i planprosessene. Det kan medføre at aktørene i planarbeidet og forvaltningen må bruke unødvendig mye av sine ressurser for å rette opp plan- og prosessuelle feil. Det er viktig for oss å kunne delta tidlig i planprosessene både for å formidle våre kunnskaper og forklare våre standpunkter når det gjelder regionale- og kommunale planer. Derfor støtter vi nevnte endring.

Merknader til lovforslag til endring av plan- og bygningsloven §§ 2-3 og 2-4.

Vi støtter departementets forslag om registreringsplikt for ledninger og annen infrastruktur i grunnen og i sjø, samt å etablere et sentralt register over ledningseiere. Slik kan de som har behov for opplysninger om infrastruktur i grunnen komme i

kontakt med aktuelle ledningseiere eller dem som forvalter ledningsinformasjonen på ledningseieres vegne. Endringen høres praktisk ut med tanke på evt. riving av bygg og tilkoblinger i grunnen, og kan være grunnlag for hvor man evt. kan koble seg på dersom det skjer utvidelser, evt. enklere å finne frem/lete etter evt. lekkasjer. Spørsmålet er om slik informasjon bør inn i et sentralt register og hvem som skal holde oversikt og drifte slik database og kart til enhver tid. Er det kun grunneier/ledningseier som skal føre eget oversiktskart over sin eiendom, som i et tillegg til matrikelopplysninger, grensemerker, skylddelingsforretning/kartforretninger, grunnboksblad osv., eller skal informasjonen inn i en offentlig database? Videre blir spørsmålet om det skal gjelde alle typer ledninger – vann, kloakk, lys, fiber, telefon, osv og om det kun gjelder offentlige ledninger eller også private ledninger.

Vi mener at et slikt register vil kunne medvirke til bedre og mer nøyaktig registrering av infrastruktur som etableres i grunnen og på sjøbunnen. Dermed kan man hindre unødige skader på ledninger og viktig infrastruktur.

Når det gjelder forslaget til lovtekst, så står i § 2-3, 1. ledd:

«Eier av ledninger i grunnen (ledningseier) skal føre arkiv med opplysninger om plasseringen av ledningene, herunder annen fysisk infrastruktur i grunnen og i sjø som fastsatt i forskrift. Eier av ledninger i grunnen (ledningseier) skal føre arkiv med opplysninger om plasseringen av ledningene, herunder annen fysisk infrastruktur i grunnen og i sjø som fastsatt i forskrift.»

Vi vil drøfte leddets siste del der det står «, herunder annen fysisk infrastruktur i grunnen og i sjø som er fastsatt i forskrift.» Kan begrepet «annen fysisk infrastruktur» innbefatte fortøyning og annen infrastruktur som blir benyttet av akvakulturnæringen?

Slikt register kan medvirke til bedre og mer nøyaktig registrering av infrastruktur som etableres på sjøbunnen. Det kan være hensiktsmessig at registeret også omfatter fortøyninger og infrastruktur på sjøbunnen fra oppdrettsanlegg. For oversikten sin del og for å unngå at tiltakshaver må lete i flere register, er det viktig å samle informasjon i ett og samme register. Det vil også kunne bidra til økt sikkerhet for havbruksnæringen.

Når det er sagt vil vi minne om at vi som forvalter akvakulturnæringen at forvaltningsansvaret av næringen ikke må rokkes ved, hverken av lov eller forskrift hjemlet i andre lover enn de som regulerer akvakultur. Det er viktig at ved eventuell endring av plan- og bygningsloven at forvaltningsansvaret for akvakultur og fiskeri står fast.

Derfor må direktoratet som forvalter av akvakultur få klar melding om dette også vil gjelde for fortøyninger fra oppdrettsanlegg. Hvis det gjør det, må vi videre foreta en nærmere vurdering om det vil være hensiktsmessig og praktisk at slike fortøyninger skal inn i et ledningsregister gjennom påbud i annen lov eller forskrift enn de lover som regulerer næringen.

Hvis departementet velger å gå videre med utforming av et sentralt ledningsregister, vil vi be om å få mulighet til å påvirke og utforme kravene til slikt register slik at forvaltningsansvaret av akvakulturnæringens infrastruktur ikke blir delt eller flyttet.

Merknader til lovforslag til endring av plan- og bygningsloven § 11-8, tredje ledd, littera c). Vi er noe usikre på hvilke konsekvenser slik lovendring kan få for de næringer vi er satt til å forvalte.

I kommentarene til lovforslaget står:

«En av hensiktene med hensynssoner er å unngå arealdisponeringer som vil vanskeliggjøre framtidig arealbruk eller ressursdisponering. Innspill fra fylkeskommunene tilsier at det er behov for å klargjøre hvordan råstoffområder og mineralske ressurser kan ivaretas i kommuneplanens arealdel. En mulig utvinning kan ligge frem i tid. Området kan også være så stort at en utvinning vil gå over flere planperioder.»

Videre står det i departementets vurdering og forslag til endring at:

«Kommunen kan gi retningslinjer som bidrar til at området ikke kan utnyttes på en måte som ødelegger for råstoffutvinning. Etter ny ordlyd kan retningslinjene således fremme næringsvirksomhet ved å sikre at arealutnyttelsen som skjer i området ikke hindrer senere utvinning av mineraler. Retningslinjer er imidlertid ikke en avslagsgrunn ved behandling av byggesaker, der tiltaket er i tråd med formålet.»

Vi erkjenner at Norge trolig har mineralressurser som per dags dato er lite utnyttet både på land og i sjø. Derfor reiser vi spørsmålet om kommunene skal kunne båndlegge kystnære arealer og arealer i sjø med bruk av båndlegging hvis ovennevnte paragrafendring blir gjennomført. Vi spør også om kommunene kan båndlegge arealer i sjø for dumping av gruvemasser og annet avfall fra «eventuell mulig» framtidig gruvevirksomhet.

Hvis svaret på disse to spørsmålene er ja, er vi urolige for fiskeri- og akvakulturnæringenes framtid. Disse næringene trenger god tilgang på høstings- og produksjonsarealer i sjø, slik at deres muligheter for utvikling blir trygg og bærekraftig. Vi kan ikke støtte lovendring som kan komme til å skade eller begrense utviklingsmulighetene for så viktige matprodusenter som fiskeri- og

akvakulturnæringene er og må være i framtida. Vi ber om en presisering og tydeliggjøring av ordlyden i § 11-8.

Med hilsen

Marianne Bø
seksjonssjef

Lárus Thór Kristjánsson
seniorrådgiver

Brevet er godkjent elektronisk og sendes uten underskrift

Mottakerliste:

Kommunal- og
moderniseringsdepartementet

Postboks 8112 Dep 0032 OSLO

Kopi til:

Jens Christian Holm
Liv Holmefjord
Nærings- og fiskeridepartementet Postboks 8090 Dep 0032 OSLO
Region Midt
Region Nord
Region Nordland
Region Sør
Region Vest
Ressursavdelingen
Tildelingsseksjonen
Tilsynsseksjonen